

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - DØDEN -

Citation: Kidde, Harald: "Døden. - 1902", i Kidde, Harald: *Døden. - 1902*, 1902-03, s. 94.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde01val-shoot-idm140638392223440/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Døden. - 1902

De drog ud langs Skovbækkenes vildsomme Løb for at finde Nilens Hoved, som den havde skjult i den fjærneste Old, eller de brød ned til den åbne Strand og byggede «Slotte ved Havet» af de våde, brogede Stene. Skummet sprøjtede mod Murene, og Marehaltmen hvislede om de høje Tinder. De gravede Kanaler i det løse Sand og lod hele Flåder af Agern og Olden ankre op ved Borgenes Fod.

Det gik en Tid; men så erklærede Sigurd, at nu var han træt af det «Pilleris», vilde Tue holde ham herude, måtte han virkelig finde på noget nyt. Men det kneb; ti til sin Endren følte han, at hans fordums så frodige Fantasi var blevet så underlig mat. Til sidst vidste han intet andet at ty til end de gamle, kendte: Slagsmål og Tagfat. Men Tagfat, sagde Sigurd, kunde de da umuligt lege her ude mellem alle disse tossede Stammer og Banker - og Slagsmål duede heller ikke, han kunde jo vælte Tue, bare han pirrede til ham. Og med et raskt Tag kastede han ham om på Ryggen og lagde sit Knæ på hans Bryst, idet han dunkede hans Hoved ned i den soltørre Tang. Tue strittede kun imod for et Syns Skyld; dels vidste han, det intel ayttede, dels var det ham et eget Behag også således at underkaste sig den stærkere Ven. Men til sidst erklærede Sigurd rent ud, at nu kunde han Pine Død ikke længere holde ud at blive herude - Skovens Stilhed, hvor kun Solen og Vinden gik, bragte ham til at længes efter Byens Liv og Kammeraternes glade Larmen - om Tue vilde med, for nu gik han i hvert Fald?

Hvad skulde han gøre andet end følge? Han havde jo valgt og måtte tage sit Valg. Han måtte stå Last og Brast med den nye Ven. Men det var ikke med let Sind han forlod sine blomsterduftende Skove og hølgeblå Strande for at begive sig op i den trange By. Ti dermed vøg han den sidste Fodsbred af sit fordums Rige - Legene herude havde været det sidste